TENIS

Pe terenurile de la Riga și Vilnius...

Doar la 30 km de malul mării, se întinde bătrîna și frumoasa Riga, orașul gazdă a unui concurs internațional de tenis devenit tradițional, la care anul acesta au fost prezenți și Gheorghe Viziru, T. Bădin și semnatara acestor rînduri.

Campionatul de la Riga a prilejuit tenismanilor sovietici un dublu și desăvîrșit succes: primul — inaugurarea oficială a noilor și frumoaselor terenuri de tenis ai căror realizatori au fost îndelung aplaudați la deschidere; al doilea — un succes sportiv deosebit: toate titlurile au fost cîștigate de reprezentanții Uniunii Sovietice. O victorie însemnată a sportului sovietic, a tinerilor jucători, toți învingătorii nedepășind vîrsta de 23 de ani: A. Dmitrieva, T. Lejus, Potanin și Riazanova.

La femei, Dmitrieva s-a impus categoric (n-a pierdut nici un set) atît prin valoarea tehnică cît mai ales prin tactica bună adoptată. Atacînd continuu la fileu, pe mingi înalte și lifatate, care incomodează foarte mult, ea a distrus constanța automată a loviturilor cehoslovacei Gazdikova-Siroka în semifinale. Finala, un meci fără istoric, cîștigat chiar de la primul ghem, căci Bardoczi (R.P.U.) parcă părea convinsă că nu poate termina altfel decît învinsă (rezultat: 6—2, 6—4).

La bărbați, înfrîngerea lui Gh. Viziru a răsturnat toate pronosticurile. Nimeni, nici chiar Lejus, nu se aștepta la un asemenea deznodămînt. După adevărata demonstrație pe care Gogu a făcut-o în semifinale, surclasîndu-l pe cehoslovacul Benda, se presupunea că nici finala nu va fi o problemă pentru jucătorul nostru. Spectatorii care umpleau pînă la refuz tribunele „centralului", printre care și proaspătul campion mondial de șah, Mihail Tal, oaspete de onoare al finalei, se așteptau să vadă o luptă pasionantă, frumoasă, la un nivel tehnic superior. Publicul dorea ca reprezentantul lor, Lejus, să opună o cît mai serioasă rezistență „bătrînului lup" — starii vole — după cum Gogu era denumit de tenismanii sovietici. Dar ce dezamăgire! Lui Viziru nu-i mergea nimic. „Scurtele" s-au oprit toate în plasă, voleurile nu au fost definitive, reverul, devenise armă de apărare. Gogu se simțea permanent jenat de mingi, de inconstanța reacției lor și în special de efectul pe care Lejus îl dădea cu dreapta sa: un lift „imposibil" care trimitea adversarul aproape de gardul de sîrmă. Și astfel, Viziru a pierdut finala.

Acționînd normal, și obișnuit mai mult cu mingile „Leningrad", este probabil că Viziru ar fi putut termina învingător. Dar, chiar pînă la sfîrșitul concursului, mingile au fost o adevărată „necunoscută" pentru toți jucătorii români. Nemaiavînd vreme să ne obișnuim cu mingile „Leningrad", bune atunci cînd le cunoști, ele ne-au surprins și ne-au handicapat mult în fața celorlalți adversari care se antrenaseră și știau cum să joace cu ele. De aceea Viziru a cîștigat așa de greu în primul meci la Mîrza, iar eu cu Bădin n-am putut trece de primii adversari: Andreev și Troșkina. Elasticitatea diferită a mingii, iuțeala cu care pleca din rachetă și de aci greutatea de a o stăpîni, au fost probleme pe care abia după cîteva zile de joc am început să le rezolvăm. Iar rezultatul s-a văzut la următorul campionat.

Al doilea concurs ținut în capitala R.S.S. Lituaniene, Vilnius, s-a soldat cu victoria aproape generală a reprezentanților noștri: împreună cu Gh. Viziru am cîștigat cîte două titluri, al cincilea, la mixt, revenind campionilor R.S.F.S.R. Troșkina-Anisimov. Denumit neoficial de gazde „turneul campionilor", concursul acesta s-a desfășurat între campionii R.P.R., R.S.F.S.R., R.S.S. Lituaniană și reprezentanta Moscovei, Vera Filipova, disputîndu-se sistem turneu. Gh. Viziru, a întrecut din nou pe Poltarokas și Anisimov. Doar T. Bădin i-a furnizat colegului său momente grele, avînd situații de a cîștiga mai mult decît un set, aproape chiar și meciul.

La femei în schimb, pentru titlu s-a luptat intens. Aci, eu mi-am luat revanșa la Troșkina, am învins-o pe campioana lituaniană Nauelite și am cîștigat greu, în trei seturi, la Filipova, jucătoarea sovietică cu cea mai mare constanță în rezultate. La dublu, Viziru-Bădin și Troșkina cu mine am cîștigat fără emoții la cupiurile Poltarokas-Anisimov și Nauelite-Filipova.

Familiarizați mai mult cu mingile, cunoscîndu-ne și adversarii, ne-a fost mai ușor de data aceasta să reducem handicapul cu care pornisem în competiția de la Riga și să ne adjudecăm titlurile de campioni ai „turneului campionilor".

Dar, de la Riga și Vilnius nu ne-am întors purtînd în minte doar aceste rezultate înserate mai sus. Peste cîtva timp alte meciuri vor șterge din memorie pregnanța cu care ni se prezintă azi concursurile din cele două republici sovietice baltice. Iar acele locuri minunate ale căror maluri nu se văd pînă-n zare, străjuite de brazi întunecați și de pomi înfloriți, peisaj deosebit de frumos și specific acelor meleaguri, se vor topi încet-încet din amintire acoperite de impresiile altor locuri și ale altor frumuseți pe care natura le presară pretutindeni.

Dar ceea ce vremea nu va putea șterge niciciînd din gîndul nostru sînt oamenii, oamenii sovietici, ospitalitatea lor, inima deschisă cu care ne-au înconjurat la tot pasul, acea prietenie încrezătoare și trainică pe care ne-au acordat-o. „Druzia" — prieteni! am fost chemați mereu. Și cît de adînc sens avea acest cuvînt! Prieteni pe terenul de sport, prieteni pentru că sîntem tovarăși de muncă, de idei, de țeluri. Și sentimentul acesta, ne dă încredere că sîntem uniți, că sîntem puternici.

JULIETA NAMIAN
campioană republicană de tenis

LUPTE

Joi, la Burgas (R. P. Bulgaria) încep întrecerile Balcaniadei de lupte libere și clasice

Prima ediție a „Cupei orașelor balcanice", disputată la București în 1958, s-a soldat cu un frumos succes al luptătorilor romîni care au cucerit trofeul.

Cu începere de joi, orașul Burgas din R.P. Bulgaria va fi gazda unui important eveniment sportiv internațional: cea de a III-a ediție a Balcaniadei de lupte. Pentru prima dată în istoria ei, Balcaniada reunește anul acesta toate țările din Balcani, inclusiv R.P. Albania și Grecia. De fiecare dată întrecerile pentru cucerirea trofeului balcanic au prilejuit dispute dîrze și meciuri spectaculoase, datorită bunei pregătiri tehnice a sportivilor din aceste țări, a valorii lor recunoscute pe plan european. In prima ediție desfășurată la București în anul 1958, luptătorii noștri s-au impus categoric la lupte clasice, iar la „libere" au dominat sportivii bulgari. Cea de-a doua ediție desfășurată la Istanbul în 1959, a dat cîștig de cauză sportivilor turci.

Pentru întrecerile de la Burgas sportivii romîni s-au pregătit temeinic. Este și firesc acest lucru deoarece întrecerile de la Burgas constituie primul pas către J.O. de la Roma, prima mare verificare a posibilităților sportivilor din țările balcanice. Luptătorii noștri au la acest concurs adversari redutabili, mai ales în sportivii bulgari și turci.

Luptătorii noștri sînt capabili însă să le facă față și chiar să-i depășească dacă vor avea voință. Dorim din toată inima ca ei să redideze rezultatele din prima ediție, să ne aducă din nou în țară trofeul care a lipsit timp de doi ani. Miile de iubitori ai acestui sport așteaptă cu nerăbdare rezultate care să facă cinste patriei noastre.

Lotul nostru are următoarea componență: lupte clasice — D. Pîrvulescu, I. Cernea, M. Sulț, Gh. Dumitru, V. Bularca, I. Tăranu, Gh. Popovici și L. Bujor; lupte libere — I. Iancău, M. Cristea, V. Popescu, T. Jula, C. Hathazi, Gh. Marinescu, Fr. Ballo și Gh. Crișan. Astăzi dimineață echipele noastre vor pleca cu avionul la Burgas.

RUGBI

Despre cea de a doua ediție a „Cupei Victoriei"

— De vorbă cu antrenorul selecționatei noastre, Petre Cosmănescu —

Rugbiștii romîni au reeditat victoria de anul trecut în cea de a II-a ediție a „Cupei Victoriei". La reîntoarcerea lotului care ne-a reprezentat, ne-am adresat antrenorului echipei, Petre Cosmănescu, solicitîndu-i cîteva impresii din vizita efectuată în Republica Democrată Germană, care a găzduit aceste întreceri.

„In primul rînd, vreau să vă spun că, în urma propunerii forului de specialitate din R.D.G., s-a hotărît schimbarea denumirii competiției în „Cupa Păcii". Sub acest nume a fost ea înmînată echipei noastre la Zwickau, la 26 mai, într-un cadru solemn.

Intrecerile s-au desfășurat în șase orașe: ZWICKAU, ALTENBURG, PIRNA, GLAUCHAU, GERA și PLANEN. Scopul desemnării acestor localități a fost popularizarea rugbiului în sudul R.D.G. Avînd în vedere spectacolul oferit de echipele participante și buna organizare, sîntem convinși că scopul a fost atins.

In ceea ce privește atmosfera generală, am păstrat cele mai frumoase amintiri. Pretutindeni am fost înconjurați cu dragoste și prietenie. Organizatorii ne-au dat ca însoțitor permanent, un delegat al uneia dintre uzinele de motoare din Zwickau. Vizitînd această uzină am fost impresionați de utilajul și produsele excepționale ale uzinei, o deosebită plăcere ne-a făcut întîlnirea cu o brigadă fruntașă din care făceau parte iubitori ai sportului cu balonul oval.

Considerăm că nivelul tehnic al competiției a fost mai ridicat decît anul trecut. Echipa noastră a fost formată din elemente tinere (în fapt o selecționată secundă a țării), fapt care face să crească valoarea performanței. Echilibrarea de forțe a avut drept rezultat dispute dîrze, mult apreciate de spectatori.

Deplasările în orașele care găzduiau meciurile au fost obositoare. Așa se explică atingerea potențialului normal de joc abia în ultima întîlnire. Ca individualități, i-am remarcat în primul rînd pe cei doi mijlocași — Merghișescu și Mateescu — pe Graur, Iordăchescu și Zlătoianu din înaintare și pe Cramer din linia de 3/4.

Echipa cehoslovacă a rămas același adversar redutabil și a fost greu de întrecut. Și celelalte participante au făcut progrese remarcabile, în ciuda timpului scurt care s-a scurs de la ultima lor evoluție la București.

Cel mai frumos meci al turneului a fost acela pe care l-am disputat în compania R.D.G., Deși a plouat, cei 3.000 de spectatori nu și-au părăsit locurile pînă la sfîrșit. Jocul a fost filmat de Televiziunea din R.D.G., care l-a și retransmis în ziua de 28 mai.

Considerăm competiția ca foarte utilă. Disputarea ei cu regularitate va prilejui țărilor participante o verificare anuală a posibilităților și, totodată, un progres constant. S-a propus, de asemenea, invitarea și altor echipe care nu au mai participat pînă acum, fapt care ar da o amploare deosebită întrecerilor. In ceea ce ne privește, dacă vrem să păstrăm în continuare supremația la viitoarele ediții (R. Cehoslovacă — 1961 și R.P. Polonă — 1962) va trebui să ne pregătim cu multă atenție".

G. RUSU-ȘIRIANU

SPORTURI NAUTICE

Concurs de iahting la Constanța

De curînd a avut loc pe lacul Siutghiol de la Mamaia un concurs de iahting organizat de către asociația sportivă Dinamo Constanța. S-au desfășurat întreceri la snipe, star, iolă, finn și f.d., la start prezentîndu-se peste 30 de ambarcațiuni. Concursul s-a disputat în trei regate.

Iată rezultatele tehnice înregistrate:

Star: 1. Liviu Cotîrță+Nicolae Calcan 2. Gh. Tichescu+C. Rigard 3. I. Sîrbu+Gh. Ciurea.

Snipe: 1. I. Alexandrescu+A. Romilă 2. C. Mușat+A. Gheru 3. Gh. Florea+Gh. Niculivici.

Finn: 1. E. Enopian 2. H. Runcu 3. N. Rotea.

Iolă: 1. Al. Bunga 2. Nic. Ștefan 3. M. Balotescu.

La clasa f.d. s-a clasat pe primul loc echipajul dinamovist Vasile Costescu+A. Nahabedian.

Concursul a fost bine organizat și s-a bucurat de mult succes.

C. GOLDENBERG-corespondent

Corespondență specială din Paris

Cel mai bun „XV" al Franței la București

de ROBERT BARRAN, redactor șef al revistei „Miroir Sprint"

Anul 1960 este pentru rugbiul francez o continuare strălucită a lui 1959. Intr-adevăr, reprezentativa Franței a terminat neînvinsă în acest sezon și a cucerit totodată primul loc în „Turneul celor cinci națiuni": victorii asupra Scoției, la Murrayfield (13—11), asupra Țării Galilor, la Cardiff (16—8), în fața Irlandei, la Paris (26—6), un meci egal cu Anglia (3—3) și, în fine, o victorie de proporții, la Trevisio, asupra Italiei (26—0). Sezonul se va încheia la 5 iunie, cînd, la București, rugbiștii francezi vor întîlni reprezentativa Romîniei.

Pentru a se vedea interesul pe care-l manifestă Federația franceză de rugbi față de întîlnirea de la București, este suficient să amintim că selecționerii au hotărît să alinieze pe stadionul „23 August" cincisprezecele învingător în partida cu Irlanda și, implicit, în Turneul Națiunilor, fără excepție — bineînțeles în afară de cazul în care va interveni vreun accident de ultim moment. Mai mult, jucătorii au fost îndrumați să-și continue antrenamentele cu regularitate, spre a se păstra în cea mai bună formă.

Numai patru din echipa anului 1957

Deși sîntem — la ora cînd scriem aceste rînduri — cu zece zile înainte de meci, de pe acum putem să anunțăm echipa Franței. Ea va juca în următoarea formație: fundaș — *Vannier* (Racing Paris); treisferturi — *Rancoule* (Toulon), *Guy Boniface* (Mt. de Marsan), *Bouquet* (Vienne), *Dupuy* (Tarbes); mijlocaș la deschidere — *Albaladejo* (Dax); mijlocaș la grămadă — *Lacroix* (Mt. de Marsan) sau *Danos* (Béziers); linia a treia — *Moncla* (Pau), *Celaya* (Bordeaux), *Crauste* (Lourdes), linia a doua — *Monmėjat* (Cahors) *Larrue* (Carmaux), linia întîia — *Roques* (Cahors), *De Grégorio* (Grenoble), *Domenech* (Brive).

Iată că din jucătorii care au disputat întîlnirea Romînia — Franța de la 19 mai 1957 nu au mai „supraviețuit" decît patru: fundașul Vannier, înaintașii Moncla, Crauste și Domenech. Va evolua deci o echipă complet reînoită, a cărei tehnică — mai ales pe compartimentul înaintării — va fi bine pusă la punct.

François Moncla, căpitanul echipei Franței.
Foto: „Miroir Sprint"

De altfel, pe planul tehnicii, francezii au progresat mult, întrecîndu-i astăzi pe britanici, al căror joc conservator pare-se că i-a plafonat.

Rapiditate și forță...

Mai trebuie subliniată și marea rapiditate de execuție de care dau dovadă rugbiștii francezi, în totalitatea lor. Și fără nici o falsă modestie, putem să spunem că rugbiul francez — la ora actuală — de departe s-a dovedit a fi cel mai spectaculos, prin concepția pe care o manifestă toți jucătorii, prin „zborul" treisferturilor și prin intrările în forță ale înaintașilor, care creează adevărate breșe în dispozitivul advers.

Decanul de vîrstă al echipei este pilierul Roques, care la cei 35 de ani ai săi și-a păstrat o surprinzătoare tinerețe. Impreună cu „confratele" său Domenech, (foarte ușor de recunoscut și el datorită unei șuvițe de păr alb) cu starturi la fel de rapide ca și un jucător din linia de treisferturi, el a realizat un sezon excelent.

Cel mai tînăr component al echipei este centrul Guy Boniface, care a preluat stafeta de la fratele său mai mare, André. El nu a împlinit încă 23 de ani. Dar — fără îndoială — personajul cel mai popular din echipă este aripa Dupuy, care a terminat recent stagiul militar. Foarte voinic, foarte hotărît, cu o mustață blondă în genul unui vechi gal, Dupuy, este posesorul unui excepțional simț al concretizării. Debutantul anului — împreună cu Guy Boniface — este jucătorul din linia a doua, Larrue, din orașul miner Carmaux. Larrue și Monmėjat sînt specialiști ai culegerii baloanelor în margine datorită taliei înalte, detentei teritățiii lor.

Sub conducerea lui Moncla

Dacă în 1957 Vannier a dus cu Penciu o adevărată bătălie a loviturilor de picior, de data aceasta în echipa Franței va fi și mijlocașul Albaladejo care este și el un mare specialist al loviturilor de picior. In partida cu Irlanda el a realizat o performanță unică într-un meci internațional: 3 lovituri de picior căzute!

Echipa va fi condusă de François Moncla, care anul trecut fusese căpitan al echipei Racing Club din Paris, campioana Franței. Acum Moncla a revenit în orașul său natal Pau. El este tehnician la societatea de electricitate, la fel de altfel ca și colegii săi de linie Crauste și Celaya. Vannier este desenator tehnic, Rancoule, Boquet, Albaladejo și Domenech sînt proprietarii unor mici restaurante, Guy Boniface și De Grégorio comis-voiajori, Dupuy așa cum am arătat, abia a fost demobilizat, Lacroix este profesor de educație fizică, Monmejat — cofetar, Larrue — măcelar, iar Roques — paznic al stadionului municipal din Cahors.

Toți jucătorii așteaptă cu mare bucurie voiajul lor în Romînia, unde-și vor revedea prieteni buni și vor putea aprecia progresele rugbiului din minunata dv. țară.

★

N. R. Intr-o convorbire — de ultim moment — avută cu Parisul, am aflat că în locul lui Roques (indisponibil) va face deplasarea la București Raoul Barrière. El joacă pilier la Béziers și a participat la turneul din Africa de Sud.